

PAINTING/VIDEO WORK EXHIBITION
BY M.L. BUCIAMAHT NANDAWAN/2002

TRUE

Painting/Video work Exhibition
by M.L. Buciamah Nandawan
9-31 January 2002
At National Gallery, Chaopha rd., Bangkok, Thailand

นิทรรศการศิลปะ
โดย ม.ล. บุศยมาศ นันทวัน
9-31 มกราคม 2545
ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ ถนนเจ้าฟ้า กรุงเทพฯ

B-CAT-2-0174-2002
SOL-0282-01-2002

CONTENT

Pay homage to Vincent Van Gogh
1994

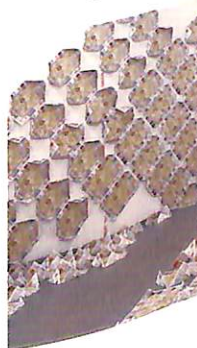
Hold them high
1998-1999

Awake the memory, in the same time,
Give the Imagination
Solo exhibition in Paris, 2000

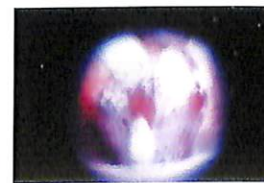
Geometry
The studio in Vermont art center, 2000

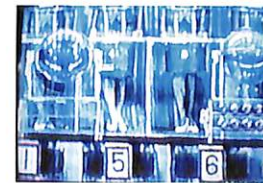
True
2000-2001

Peeping
2000

Hope
2001

Down turn
2001

301-0282-01-2002
B-CHT-2-0174

มูลนิธิหอศิลปะแห่งรัชกาลที่๙
RAMA IX ART MUSEUM FOUNDATION

I cannot deny the time in art. Time plays an important role in the interpretation of individuals paintings as well as the method of its interpretation. A work of art represents a period of time. It is a time between the beginning of the creative artistic feeling and its completion. Develop a work of art is to really understand what happens inside of us. We could not simply avoid or deny that feeling, but we have to deal with it by absorbing and homogenizing it into its hearts. When we open our mind realized that there are many questions to pursue and answer. This artwork is not just a style but it is a specific meaning to explain a variety of understandings and feelings existence.

เราไม่สามารถปฏิเสธความสำคัญของกาลเวลาได้ และมันมีบทบาทในการทำศิลปะนั้นๆ ในการตีความแต่ละชิ้นมีลักษณะเฉพาะในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับศิลปะในแต่ละชุด คือการพูดถึงจุดยืนเกี่ยวกับเวลาที่เกิดความรู้สึกอย่างนั้นและช่วงเวลาทำงานชิ้นนั้นถูกทำขึ้น การพัฒนาหรือการผ่านไปสู่แต่ละชิ้นๆ คือการอาศัยความสำคัญในการเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ เราไม่สามารถหลบหลีกหรือปฏิเสธกับความรู้สึกได้ แต่ว่าเราต้องการจัดการกับมันโดยการดูดซึมและผ่านจนถึงแก่นลึกของมัน การที่เรายอมรับกับความรู้สึกของเรา ยังต้องทำให้ตระหนักถึงคำถามต่างๆ และติดตามความสัมพันธ์ลึกซึ้งนี้ งานศิลปะไม่ใช่แค่สไตล์ๆ หนึ่งแต่เป็นวิธีเฉพาะสำหรับอธิบายความเข้าใจต่างๆ

Rama IX Art Museum Foundation

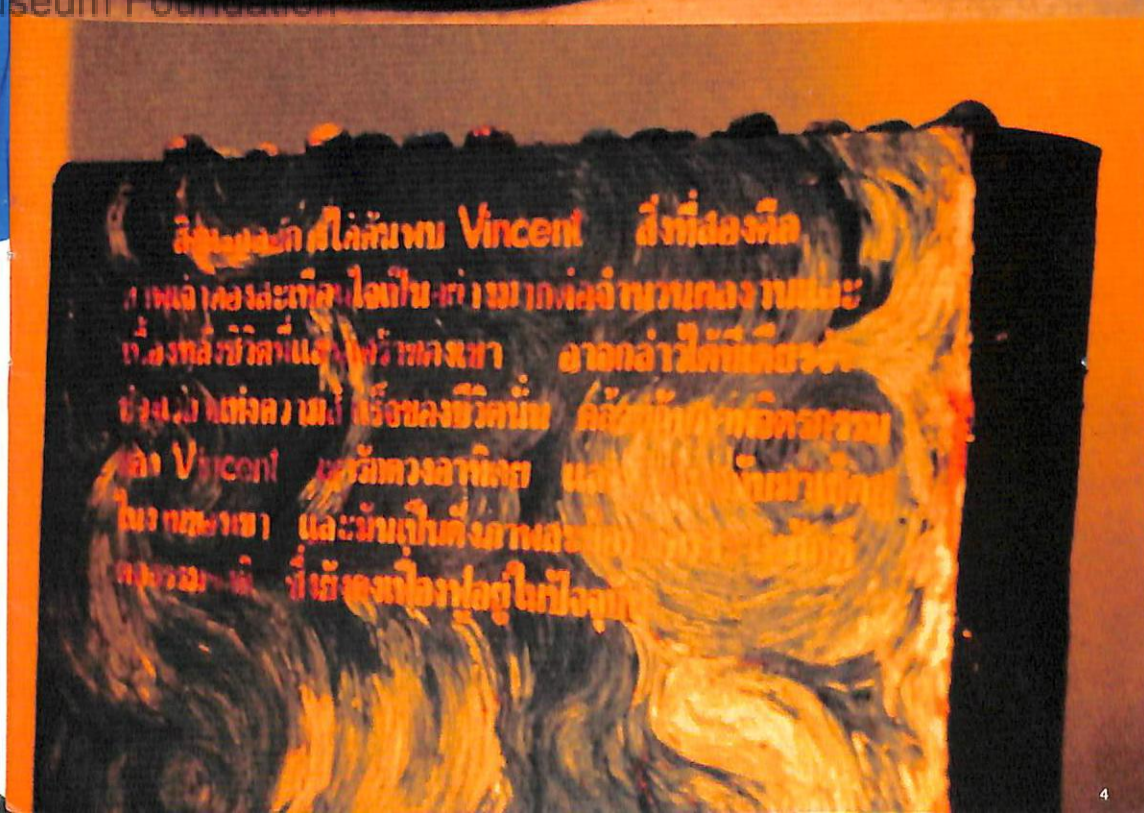

M.L. Buclamaht Nandawan is one of many female artist who constantly has exhibition since 1997, started from her bachelor degree art thesis from Silpakorn University with the subject 'Pay homage to Vincent Van Gogh' presented the feeling through forms, color and atmosphere with a various techniques 3 dimension paintings. The structure was produced with woods, papers, color, plasters including the unique brush stroke of the Vincent Van Gogh. Those technique have inspired her style since then. Her interest in the symbols of Vincent painting such as Starry Night with the image of the church and the stairs, the grave and the elderly man presented a beautiful attitude, a deep desired, a sadness. They gather with an aggressive emotion to the impressive attempting of Vincent works by her own view to the thought and life of the great acclaimed artists for their work creation.

PAY HOMAGE TO VINCENT VAN GOGH 1994

ในการศิลปะร่วมสมัย มีศิลปินหญิงที่มุ่งมั่นจัดแสดงผลงานอย่างต่อเนื่องอยู่ไม่น้อย ม.ล. บุคละมาศ นันทวัน ก็นับเป็นหนึ่งในนั้น ที่มีการแสดงผลงานอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 เริ่มจากผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรีจากภาควิชาจิตรกรรม ณ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร นำเสนอแนวคิดในหัวข้อ "ระลึกถึงความมุ่งมั่นในการทำงานของ Vincent Van Gogh" ถ่ายทอดความรู้สึกสะท้อนใจผ่าน รูปทรง สีเส้น บรรยากาศ ในผลงาน ให้เป็นภาพจิตรกรรม 3 มิติ (3 dimension painting) โดยผสมหลากหลายเทคนิคเข้าด้วยกัน ทั้งโครงสร้างที่ทำด้วยไม้ โครงสร้างจากกระดาษ ปูนผสมสี รวมไปถึงลักษณะสีที่แปรผันเป็นเอกลักษณ์ของ Vincent Van Gogh เอง เทคนิคทั้งหลายเหล่านี้เป็นแรงบันดาลใจต่อการแสดงออกทางเทคนิคให้กับงานชุดถัดมาของเธอ

ความสนใจสัญลักษณ์ต่างๆ ที่แฝงอยู่ในภาพเขียนของ Vincent ทั้งภาพหุ่นนิ่ง (Still Life) ภาพ Starry Night รวมไปถึงโบสถ์กับบันได หลุมศพ กับชายแก่ ที่สื่อถึงมุมมองอันงดงาม ความปรารถนาในส่วนลึก ความเศร้า คละเคล้าไปกับอารมณ์พลุ่พลานของ Vincent อธิบายผ่านความประทับใจและระลึกในความมุ่งมั่นของ Vincent โดยความรู้สึกของเธอต่อความคิดต่อชีวิตศิลปินเอกของโลกในการสร้างงาน

ศิลปะร่วมสมัยได้ค้นพบ Vincent สิ่งที่สองคือ

ภาพและสิ่งที่เป็นที่รักของเขามากที่สุดจำนวนหนึ่งและ
ที่สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เขาอยากจะทำและอยากจะทำ
อย่างนี้เองที่เขาได้รู้ถึงสิ่งที่เขาอยากจะทำและอยากจะทำ
สิ่ง Vincent และสิ่งที่เขาอยากจะทำและอยากจะทำ
ในสิ่งที่เขาอยากจะทำและอยากจะทำและอยากจะทำ
และสิ่งที่เขาอยากจะทำและอยากจะทำและอยากจะทำ
และสิ่งที่เขาอยากจะทำและอยากจะทำและอยากจะทำ

TITLE
MEDIUM
YEAR
SIZE
HOLD THEM HIGH NO 2
Ink, Acrylic, Gauze on canvas
1998
27 x 43 inch

TITLE
MEDIUM
YEAR
SIZE
HOLD THEM HIGH NO 3
Ink, Gauze and Acrylic on canvas
1998
50 x 70 cm

TITLE
MEDIUM
YEAR
SIZE
HIDDEN WORK
Ink, Gauze, Acrylic, Paper on wood
1999
35 x 47 inch

TITLE
MEDIUM
YEAR
SIZE
CUT
Ink, Gauze, clear plastic, Blade on canvas
1999
20 x 30 inch

Kama IX Art Museum Foundation

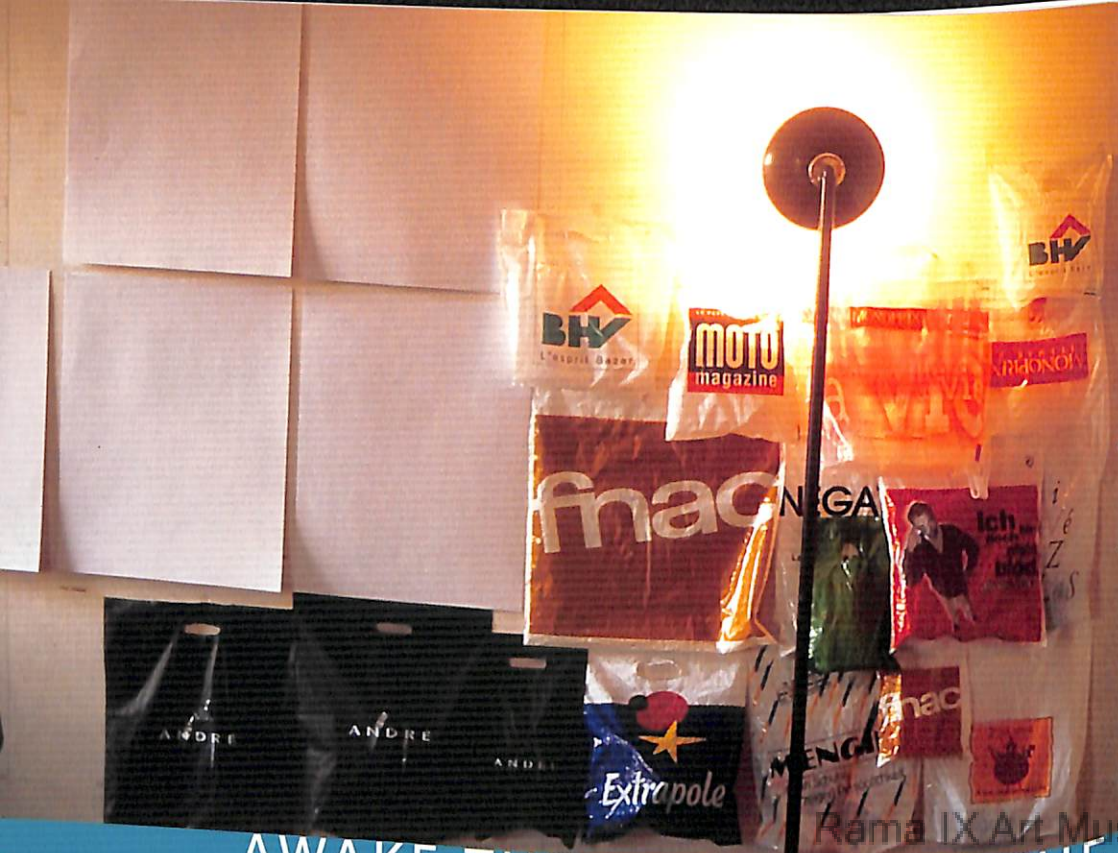
HOLD THEM HIGH 1998-1999

Hold Them High, the first solo exhibition in the same year (1998) at the art gallery and at Hemlock restaurant, Pra arthit road, at the same time. It was another outstanding exhibition. The used of technique was quite interesting by using enormous pieces of gauze, the material for making paint remedy, were colored by deep red color like blood and were put on the top of each other with many layers. A blade represented danger, was put on a thick bloody surface, presented a fear to the society which seems like has been increasing a lot in her recent works.

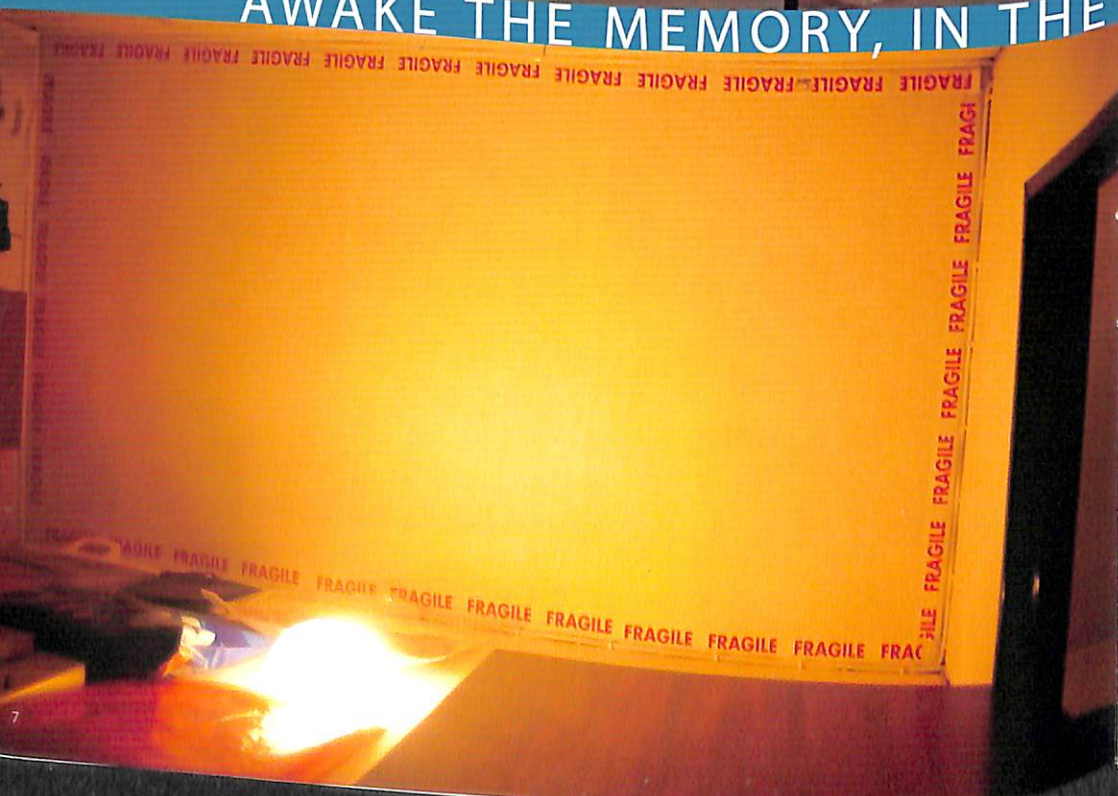
Hold Them High นิทรรศการเดี่ยวครั้งแรก ในปีเดียวกัน (2541) ณ หอศิลป์ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และที่ร้านเฮมล็อก ถนนพระอาทิตย์ในคราวเดียวกัน เป็นนิทรรศการที่สร้างชื่อให้กับ มล บุญมาศ นั่นวัน อีกชิ้นหนึ่ง ด้วยการนำเทคนิคที่แปลกตา การนำผ้าก๊อซ (Gauze) วัสดุทางการแพทย์มาเย็บความเจ็บปวด ขูดสีแดงเข้มคล้ายเลือด ที่ปะติดกันขึ้นแล้วพันเล่า โดยมีดของมีคมสื่อถึงความอันตราย ข้อนที่ปลงไปบนวัสดุรองรับ ที่พอกหนาไปด้วยสีแดงเลือด แสดงให้เห็นถึงความหวาดกลัวต่อสังคมที่ดูเหมือนจะเพิ่มขึ้นในความนึกคิดของเธอ ในงานลำดับถัดมา

TITLE
MEDIUM
YEAR
SIZE
SEPARATE TABLE I AM SITTING DOWN TONIGHT
Ink, Gauze Table and chair, Clearplastic, Matchboxes and gray paper on two wood panels
1998
200 cm x 200 cm

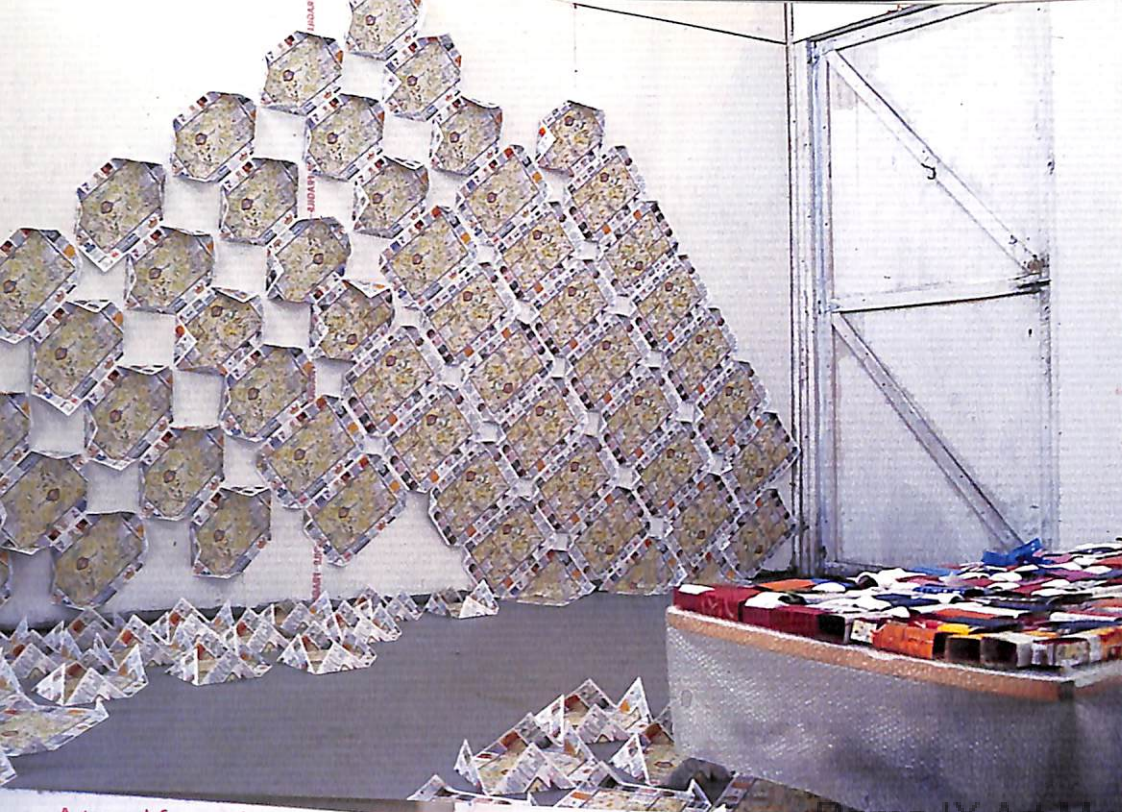
AWAKE THE MEMORY, IN THE SAME TIME, GIVE THE IMAGINATION SOLO EXHIBITION IN PARIS 2000

In 1999 M.L. Buciamaht received a scholarship from a French government for further study at Ecole Nationale Supérieure Des Beaux Arts, Paris. Therefore her next solo exhibition as a scholarship student 'Awake the memory, in the same time, Give the imagination' was held at Galerie Bernanos, Paris. The exhibition was about the familiar plastic bags in Paris as well as everywhere. They could remind us. They were used to create the work with a mix of her style. Texts and symbols on each bag were enable people to remind an atmosphere of any place, where they have been to and got a different view from their own experiences. This exhibition was displayed again in Paris many times. Mean while she was invited by her artist friends to participate in an exhibition at Cite Internationale Des Arts, Paris.

ในปี 2542 ม.ล. บุศยมาศ ได้รับทุนสนับสนุนจากรัฐบาลฝรั่งเศส ในการศึกษาต่อ ณ Ecole Nationale Supérieure des Beaux Arts, Paris นิทรรศการเดี่ยวครั้งต่อมาในฐานะนักเรียนทุน 'Awake the memory, in the same time, Give the imagination' จึงจัดแสดง ณ กรุงปารีส ที่ Galerie Bernanos เนื้อหาของนิทรรศการกล่าวถึงความทรงจำถึง ถุงพลาสติกที่พบเห็นจนชินตาในกรุงปารีสและในทุกๆ ที่ที่เราไป จะบ่งบอกถึงชีวิตที่ผ่านมา ถูกนำมาใช้เป็นวัสดุในการสร้างสรรค์ ในแนวทางสื่อประสม ที่เอื้อนติดข้อความ สัญลักษณ์ต่างๆ ที่อยู่บนถุงต่างมีส่วนให้ผู้ชมได้ระลึกถึงความรู้สึกร่วมของสถานที่นั้นๆ ที่เคยไปสัมผัส รู้สึก ด้วยเหตุการณ์ ที่แตกต่างกันไปในมุมมองของแต่ละประสบการณ์บุคคล ซึ่งงานในครั้งนี้ถูกนำไปแสดงอีกหลายครั้งในกรุงปารีส และคราวเดียวกันเธอได้รับเชิญจากเพื่อนศิลปินให้แสดงงานร่วมกัน ณ Cite Internationale Des Arts, Paris ในงาน Porte Ouverte เป็นงานที่เปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปได้พบปะ พูดคุย และ เข้าชมขั้นตอนวิธีการทำงานของศิลปินในสตูดิโอ

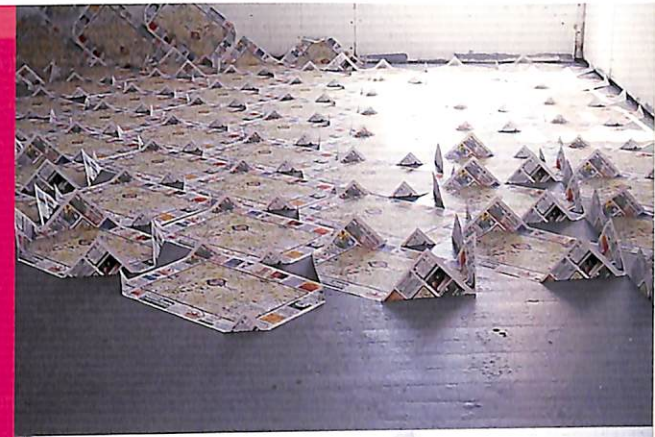
A travel from place to place carrying things, little things, necessities, indulgences, dreams. How we carry things explains who we are, where we came from, how we travel. Buciamht has distilled her observations, her experiences, her aesthetic to describe her journey in the language of her time.

Carol Sloane 4/1/2000, Vermont

In 2000 she joined Artist In Residence at Vermont Studio Center, Vermont, USA. During 2 months there, many hills become familiar to her. The next exhibition at Vermont Studio with the title "Geometry", She decided to communicate through a map of one town in Vermont state which was given to a visitor as each map has unique character. A 2 dimension graphic on the map was transformed to a 3 dimension. Each edges of the paper was folded up represented the hill and was put all over the floor, left some room for people to walk through or walk across.

This concept was continuous used in Geometry with other international artist at The Cite Internationale Des Art, Paris (2000) and Artist Du Monde at Galerie Bernanos, Paris. A map of Paris was used and her feeling of the Seine River was composed on a folded edges map. It was displayed at many different places.

GEOMETRY THE STUDIO IN VERMONT ART CENTER, VT.USA 2000

ในปี 2543 ศิลปินได้เข้าร่วมโครงการ ARTIST IN RESIDENCE ณ Vermont Studio Center รัฐ Vermont ประเทศสหรัฐอเมริกา ระยะเวลา 2 เดือน ที่พำนักอยู่ ภาพที่เธอเห็นจนชินตาก็คือภาพเนินเขาเตี้ยๆ เรียงราย อยู่รอบตัวนิทรรศการต่อมาที่ Vermont Studio Center คือ Geometry ด้วยเหตุผลที่แต่ละแห่งต่างมีลักษณะพิเศษ บอกถึงความมาเป็นไปของเมืองนั้นๆ เธอจึงเลือกที่จะสื่อสารผ่านแผนที่ของเมือง Vermont ที่แจกจ่ายให้กับผู้มาเยี่ยมชมเมือง

ภูมิประเทศ 2 มิติบนกระดาษแผนที่ ถูกนำมาทำให้เป็น 3 มิติ กระดาษที่พับม้วนกระดาษขึ้นทั้งสี่ด้านลอนนยะของเนินเขาเตี้ยๆ จัดวางทั่วทั้งพื้นที่ห้อง เว้นระยะสำหรับให้ผู้ชมได้มีส่วนร่วมด้วยการเดินข้าม ข้าม และข้ามไปทั่วเมืองเอกเช่นเดียวกันกับเธอ

แนวความคิดนี้ต่อเนื่องมายัง Geometry นิทรรศการกลุ่มกับศิลปินนานาชาติ ณ The Cite Internationale des Art, Paris (2543) และ Artist Du Monde ณ Galerie Bernanos, Paris แผนที่กรุงปารีสที่ถูกนำมาใช้ในบริบทเดียวกัน ความรู้สึกที่มีแม่น้ำแซนล้อมรอบตัวเธอ จัดวางผ่านลักษณะของแผนที่ที่พับม้วนทั้งสี่ ต้องการความรู้สึกคล้ายผิวน้ำ จัดวางในห้องแสดงงาน ณ สถานที่ๆ แตกต่างกันไป

TRUE

NEW PAINTING BY
M.L.BUCIAMAH NAWAN/2002

Rama IX Art Museum Foundation

TITLE UNTITLED
MEDIUM Oil, Gauze, stainless wire,
Clear plastic on canvas
YEAR 2001
SIZE 80 x 200 cm

TITLE DON'T SWALLOW IT
MEDIUM oil, gauze, knife, stainless wire,
red plastic on canvas
YEAR 2001
SIZE 80 x 150 cm

TITLE HOLD THEM HIGH No 8
MEDIUM ink, Gauze on canvas
YEAR 1999
SIZE 35 x 47 inch

TITLE COMPLIMENTARY IS STRANGE
MEDIUM ink, Gauze, Matchboxes,
Clear plastic on canvas
YEAR 1998
SIZE 200 x 180 cm

TITLE UNTITLED
MEDIUM oil, gauze, red plastic on canvas
YEAR 1998
SIZE 180 x 180 cm

TITLE UNTITLED
MEDIUM oil, red plastic, gauze on canvas
YEAR 2001
SIZE 80 x 150 cm

TITLE UNTITLED
MEDIUM oil, gauze, staple wire, green, red and blue plastic, wood, on canvas
YEAR 2001
SIZE 180 x 180 cm

TITLE UNTITLED
MEDIUM oil, blade, stainless wire, gauze on canvas
YEAR 2001
SIZE 80 x 150 cm

Rama IX Art Museum Foundation

HOPE

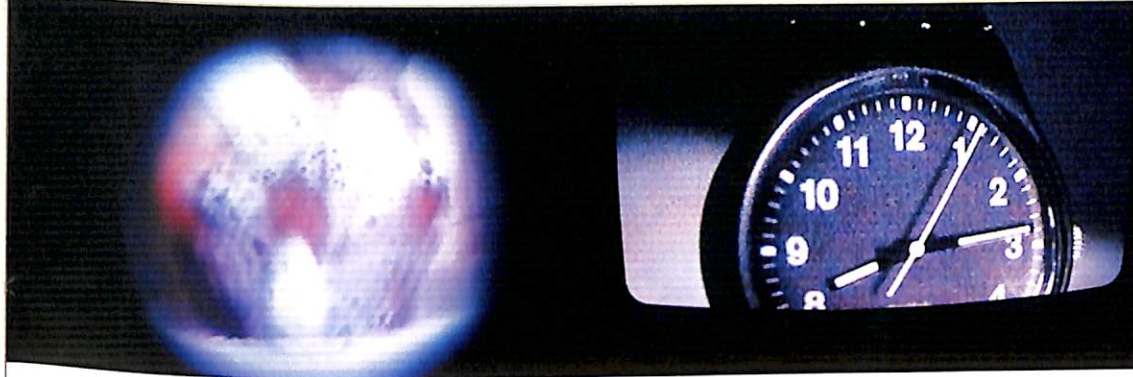
TITLE
YEAR
MEDIUM
DURATION

HOPE
2001
VIDEO, COLOR, SOUND
8:55 min

งานศิลปะที่ใช้สื่อวิดีโอเป็นการแสดงออกของข้าพเจ้าในครั้งนี้เป็นชิ้นที่ 3 นับตั้งแต่ปี 2000 ชิ้นที่ 1 คือ "Japanese Complain" ชิ้นที่ 2 คือ "PEEPING" และชิ้นนี้คือ "HOPE" ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน พวกเราของความหวังและมีความหวังต่อโชคชะตาและชีวิตที่ดีต่าง ๆ นานา การที่เราเสี่ยงโชคด้วยเงินเล็กน้อยเพื่อซื้อลอตเตอรี่ เพื่อหวังเงินก้อนใหญ่ ข้าพเจ้าเห็นคนไทยส่วนใหญ่ชอบและรอผลในแต่ละครั้งเดือนไม่เฉพาะคนไทย หลายประเทศก็มีซื้อขายกัน ทุกคนก็ใจจดจ่อกับตัวเลขที่หมุนอยู่ว่าจะไปหยุดที่เลขใด จริงอยู่รางวัลมีแจกจริงๆ แต่เป็นคนไม่กี่คนที่จะได้ ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า ลากหรือโชค ต้องมาจากความสามารถของคนๆ นั้น และไม่หวังพึ่งตัวเลขที่หมุนๆ ไป เมื่อได้ดูงานชิ้นนี้เราจะเห็นตัวเลขซ้ำๆ กันจำได้บ้างไม่ได้บ้าง เสียงขาดหายไปบ้างเป็นช่วงๆ

My artwork has been exhibited through video 3 times since the year 2000. The first two works were "Japanese Complain" and "Peeping" respectively. The present work, "HOPE", depicts my expression with regard to human beings: we all hope for good luck in life. Participating in the lottery is just one example. In Thailand, this is done with fervor and people tend to concentrate on the spinning wheel of possible fortune. In reality, however, amounts are gained by limited numbers only. It is my point of view that, in modern time, luck is dependant on someone's competence: ability, capability and perseverance are the present determinants. The repetitive numbers (some memorizable) and the interuptive sound in HOPE stand for the contemporary spinning wheel. Authored, Translated, Photo by Bussayamas Nandawan

VIDEO WORK

PEEPING

TITLE
YEAR
MEDIUM
DURATION

PEEPING
2001
VIDEO, COLOR, SOUND
3:00 min

งานชิ้นนี้ถ้าได้ดูในห้องเรียนจะได้ยินเสียงตึกๆๆ เป็นจังหวะสม่ำเสมอ ข้าพเจ้าต้องการเก็บไว้เป็นเหมือนเสียงหัวใจ กำลังตั้งสมาธิอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วก็จะสามารถได้ยินเสียง ป่าแก่ๆ เขาอาศัยอยู่ที่บ้านหลังที่อยู่ต่ำกว่า APARTMENT (คือห้องที่ทำงานนี้) ข้าพเจ้าไม่ได้แยกตัดเสียงออก เพราะต้องการเก็บไว้เป็น BACKGROUND เวลาที่เราแอบดูอะไรอยู่ เราก็ไม่สนใจเสียงอื่นๆ ไซ้ใหม่ ภายหลังผู้ดูจะรู้ว่าเสียงตึกๆๆ มาจากนาฬิกาข้อมือเวลาที่ดังไว้คือ 2 ทุ่มกว่า แฝงนัยบางอย่างของข้าพเจ้า ศิลปิน ตลอดเวลาที่อยู่กับงานนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกที่ต้องอยู่ในห้องมืดๆตลอดเวลา ว่าตลอดกลางวันเป็นกลางคืนอยู่อย่างนั้น ชอบคุณน้องรัชดาวรรณ อ่อนเภา และบันปัน สำหรับอุปกรณ์ต่างๆ ที่ให้ยืม

Image's plot was about an erotic that revealed human being's emotion. Actually, there was the feeling of satisfied and excited emotion to see something. This image was different from another work of mine. However, it expressed an abstract work as I liked. I took an image of the breast. In fact, I'm not very fond of Nude at first, because I'm not good at using the image of body and figure. But later, saw her almost everyday and I had video camera already. So I decided to do it. I took the image as footage and when I backed to Paris, I hurried to edited the image roughly at one studio. When I returned to Thailand image have not finished yet. So I continued to do it. If anyone is watching it in a silent room, They could hear a rhythm like Tik.. Tik.. regularly. I needed to keep it as the sound of heart to concentrate with something. Moreover, They could hear an old woman's voice who lived in the house that located below the apartment (The place that I worked) I didn't cut off voice because I needed to keep it as background. For example, when someone peeked at something, They would not care about another thing. Isn't it? Actually, the person who saw it could know that the sound like Tik.. Tik.. came for a watch at 8.14 pm. It had already hinted about me.. THE ARTIST. All time that I took the motion picture, I felt like the same as I worked in the dark room always. I felt that the day was the night. I like to thanks Ratchadawan Aonpao and Punpun for many video equipment.

DOWN TURN

TITLE
YEAR
MEDIUM
DURATION

DOWN TURN
2001
VIDEO, COLOR, SOUND
3:00 min

the broadcasting of down turn which is a hope of another class in Thai society, however it showed the last hope and against the fear in the mind of people today. Although it is a very tiny hope.

Down turn ในเวลา 3 นาที การถ่ายทอดการขึ้นลงของหุ่น ความหวังของคนอีกระดับในสังคมไทย แต่อย่างไรก็ตาม มันแสดงถึงความหวังสุดท้าย ต่อต้านความกลัวในใจของคนทั่วไปในสังคมปัจจุบัน แม้จะเป็นความหวังอันริบหรี่ก็ตาม

This artist begins her artwork with painted work then patches a thousand small rectangular and square fabric pieces. The color scheme of the paintings are deep red and blue. She is fond of the hot colors -the deep red and blue. some of her paintings uses a particular kind of fabric. It plays a very important role in her works. It is more important than the methodology. The fabric which is used in medical first aid, i.e. GAUZE, appears in the large area of the work and covers her canvases. The gauzes are dipped into the deep red ink. Its' color similar to blood. The direction of each gauze piece imitates the brushstroke. The small blood colored gauze-pieces are patched over and over to become thick layers all over the canvas. Some paintings have a sharp object or blade on it. Her initial works seem to indicate a fear or suffering of society.

When we saw her paintings at the gallery space, the vivid colors of her paintings draws people to observe and scrutinize what she did. It affirms her artishood. She impresses with the strong and deep pigment. We can see her deep red in her early works. But red has more role in her latter works. She adds more and more details of her choosing. Not only the pigment or color scheme selection but also the intensity of the red hue. Her later artworks are large paintings which display her hopes and understanding of life. The brilliant green and red are a balance of good emotions. The contrast of the two hues show a lively and playful mood. Besides, the brushstroke from the GAUZE builds interest in the dimension formed by the layer of a hundred matchboxes. They raise the levels of its surface to undulate backwards and forward. The objects of a table and chair form an interesting outer line and conform to the color hue. The other large paintwork has the same depth-style as the previous one mentioned, the strong aggressive furious feelings has much more energy. It might be the result of the harmonized matchboxes which in this painting are slightly varnished by the creator. She plays a trick by covering the outer forms and then takes the whole works to a symbolic level.

M.L. Buciamah Nandawan was born in Bangkok. She finished high school at Sai Nam Peung School(BKK).Attended Silpakorn University (BKK) for her Bachelor Degree (B.F.A.Painting). Now she has completed her Post Grad. at the same university.

Seeing her work one is guaranteed to feel her creative artistic spirit. Hope she has great success and will exhibit her works to ever growing audiences

Parinya tantisuk

"Hold Them High" ชื่อนิทรรศการเดี่ยวที่เพิ่งผ่านพ้นไปเมื่อไม่นานนี้ ให้ความความรู้สึกที่เริ่มต้นมาจากความเจ็บปวดรันทดและจบลงด้วยความพอใจ ความเข้าใจในวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ม.ล.บุศยมาศ นันทวัน เจ้าของผลงานแสดงเดี่ยวครั้งนี้เป็นศิลปินสาว เธอกำลังศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศิลปะการ อยู่ที่บ้านที่วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร การนำผลงานออกแสดงเดี่ยวสำหรับนักศึกษาหญิงอย่างนี้มีไม่บ่อยนัก แสดงให้เห็นว่าเธอมีความ มั่นอกมั่นใจในคุณภาพผลงานของเธอเองพอสมควร เธอแสดงความมุ่งมั่นที่จะเดินบนเส้นทางที่เป็นโลกของจินตนาการและการแสดงออกสายนี้ สำหรับ ม.ล.บุศยมาศ นันทวัน ศิลปินหญิงน้องใหม่ในวงการทัศนศิลป์ไทย งานจิตรกรรมของเธอสร้างขึ้นในแนวจิตรกรรมสื่อผสม ซึ่งครั้งหนึ่งกลับปีมานี้เคยมีคำถามถึงงานจิตรกรรมที่สร้างสรรค์ด้วยวิธีการใหม่ๆ แปลกๆ แตกต่างจากการวาดระบายสีที่เป็นไปตามคติหรือความเคยชินที่เคย เป็นที่นิยมอยู่แต่ดั้งเดิม อย่างที่เคยมีคำถามถึงจิตรกรรมสีน้ำว่าควรหรือไม่ที่ศิลปินใช้สีขาวผสมระบายไปด้วย หรือจิตรกรรมที่ใช้โลหะติดปะแทน การเขียนสี คำถามนี้มีคำตอบมาแล้วจากการสร้างสรรค์งานศิลปะของจิตรกรหลายคนที่เปิดโลกของการสร้างสรรค์ศิลปะให้เปิดกว้าง รองรับ จินตนาการและการสร้างสรรค์สุนทรียภาพใหม่ของมนุษย์อันไม่มีวันสิ้นสุด

ศิลปินหญิงผู้นี้เริ่มต้นจากชุดงานจิตรกรรมเขียนสีผสมกับการนำเศษผ้ามาติดปะด้วยวิธีคอลลาจ วรรณะสีส่วนรวมออกน้ำตาลแดง ใช้สีน้ำเงิน ประกอบ ดูเธอชอบใช้สีโทนร้อนจนต่อมาตัว "ผ้า" มีการเลือกชนิดประเภทและเพิ่มความสำคัญมากขึ้นกว่าการเป็นเพียงกรรมวิธีเทคนิค ผ้าที่ใช้ สำหรับการประมูขยบาลหรือผ้าพื้นเผลปรากฏเด่นเป็นมวลใหญ่ในเื่องานและมีให้เห็นอยู่เป็นชุดใหญ่ ผ้าถูกขุบสีแดงเข้มเหมือนสีเลือด เธอใช้ ผ้าพื้นเผล เป็นคราบปร่ง (Brushstroke) ผ้าสีแดงเลือดขึ้นเล็ก ๆ แต่ละผืนนั้นถูกปิดปะทับซ้อนกันเป็นชั้น ๆ ไปทั่วเฟรม บางชั้นใช้วัสดุของมีคม เช่น ใบมีดติดประกอบ ในงานระยะต้นนี้ดูเธอมีความระแวง กลัว และเจ็บปวดกับโลกกับสังคม เมื่อพบงานของเธอในห้องแสดงงาน สีสนที่สลดโ ในงานของเธอจะเื่องเป็นสิ่งดึงดูดเราให้เข้าไปพินิจและเป็นสิ่งพิสูจน์ความเป็นจิตรกรของเธอเอง เธอชอบใช้สลด สีที่เธอใช้เป็นสีร้อน สีแดงในงาน ชุดเริ่มต้นของเธอมีปรากฏให้เรเห็นในงานส่วนใหญ่ จากงานยุคต้นมาในงานยุคหลังๆ สีแดงเพิ่มบทบาทและมีลวดลายดล่อในการใช้มัน มากขึ้นเรื่อยๆ ไม่เฉพาะแต่สีที่เลือกใช้นั้น แต่เป็นความเข้มความจัดของสีแดงและสีอื่นที่ไปด้วย ผลงานชุดหลังเป็นผลงานขนาดใหญ่ ที่ดูเธอมีความหวังและความเข้าใจในชีวิตเข้าใจโลกมากขึ้น สีสดเขียวและแดงที่เธอใช้เป็นโครงสร้างสีให้อารมณ์ที่สลดโ การตัดกันของสองสีครั้งนี้ดูมี ความร้อนแรงและมีความสุขมากกว่า นอกจาก Brushstrokes จากเศษผ้าที่เธอสร้างมิติที่น่าสนใจจากระดับความตื้นลึกที่สร้างขึ้นจากกล่องไม้ขีดไฟเล็กๆ หลายสิบอันทั่วพื้นภาพ สร้างให้เกิดมโนมวลขนาดใหญ่ที่มีความลึกความตื้นยื่นเข้ายื่นออกสลับกันไปมา รวมทั้งนำวัสดุเครื่องเรือนเช่น เก้าอี้หรือม้านั่ง ทำให้เกิดรูปนอกและสร้างขอบเขตที่น่าสนใจให้แก่อีสันที่ครอบคลุมอยู่ อีกชั้นหนึ่งเป็นชั้นใหญ่สีแดงสดมีความตื้นลึกเช่นเดียวกับชั้นที่กล่าวผ่านมามีความรู้สึกที่รุนแรงขึ้นและดูมีเอกภาพมีพลังยิ่งกว่า น่าจะเป็นเพราะความเข้ากันได้มากกว่า เพราะตัวกล่องไม้ขีดไฟหลายสิบอันนั้นค่อยลบลือน ความเป็นตัวตนของมันไป จากการที่ผู้สร้างงานใช้กลวิธีห่อหุ้มผิวนอกของมันเอาไว้และนำมันเหล่านั้นเข้าร่วมสู่ความเป็นสัญลักษณ์หรือ ความหมายที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ม.ล. บุศยมาศ นันทวัน เกิดที่กรุงเทพฯ เรียนหนังสือจากโรงเรียนสายน้ำผึ้ง และโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยศรีสุวณสุนันทามาตามลำดับ จากนั้นเข้าศึกษาศิลปะต่อที่คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จบปริญญาตรีสาขาศิลปะการ ขณะนี้กำลังเรียนต่อ ในระดับปริญญาโท

สังเกตจากงานว่างานเธอมีน้ำใจในประการอย่างหนึ่งว่า ตัวเธอมีไฟของการสร้างสรรค์อยู่ไม่น้อย จึงหวังว่าเธอจะมีผลงานมาให้เราได้เห็น อีกในปีต่อๆ ไป

สยามรัฐ สัปดาห์วิจารณ์ ปี 43 ฉบับที่ 30
คุณปริญา ต้นติสุข